Anul I No. 24 Un numer 15 bani Iași 6 Mart 1892.

ABONAMENTE

Pe un an 10 lei
Șase luni 5 „
Trei luni 2 50 b.

REDACȚIA
și
ADMINISTRAȚIA
Str. Ipsilante No. 23

RAFUIALA

ZIAR INDEPENDENT APĂRĂTOR AL POPORULUI ROMÎN.

Apare Vineri odată pe săptămână

ANUNCIURI

Pag. IV 15 bani linia
„ III 30 „ linia

Inserțiuni și Reciâme 50 bani linia.

PROPRIETAR
I. MANCAȘ

BIBLIOTECA CENTRALĂ UN

LISTA

Candidaților orășeni independenți

pentru Consiliul comunal.

COLEGIUL I

Aslan Ceaur Nicolai
Codrescu Th. Corneliu
Ivașcu Constantin
Botez Gheorghe, avocat
Vuluță Constantin
Anastasiu Gheorghe avocat
Evghenide Dimitrie
Luchian Neculai, artist
Buzescu N. Constantin
Popovici Alecsandru
Haralamb Dimitrie
Dămian Gh. Ioan
Botez N. V.
Caranfil Costache
Pompilianu Neculai
Manolescu I. Mladian, maior

COLEGIUL II

Aslan Ceaur Nicolai
Lupescu Teodor, farmacist
Mihailescu Iancu, meseriaș
Tironovici Teodor, comerciant
Daniel Dimitrie, librar
Gheorghiu Vasile, comerciant
Brăileanu Vasile, tipograf
Pompilianu Vasile, pensionar
Samoil Gheorghe, meseriaș
Ștefănescu Costache, pensionar
Țibichi Mihail, comerciant
Marino Alexandru, meseriaș
Alcas Costache, avocat
Antoniu Alexandru, meseriaș
Manolescu I. Mladian, maior

ALEGERILE COMUNALE.

Cearta ivită între puternicii zilei din localitate, cari la alegerile de deputați și senatori au luptat impreună ca să pue mâna pe cârma acestei țări, de asta dată i-au desbinat, luptând fie-care aparte.

Această desbinare între politicianii de clasa naltă a dat loc a forma patru liste p[entru] alegerea consiliului comunal; [o] listă a liberalilor în alianță cu [...]iștii, una a junimiștilor, una p[ro]lor radicali, și alta a tănăpartid abia de curând născut [...]ănismului, sau a naționalității în [...] cu dl. Aslan, iar restul listei de [...]legiul al doilea din oameni independenți, meseriași, comercianți, industriași, preoți, pensionari și militari. Cu alte cuvinte această listă formată pe despărțiri, este adevarata espresiune a voinței orașului întreg, representat prin toate ramurile sale.

Cu această ocasie favorabilă, am văzut că bieții meseriași și comercianți români, au fost întinși care de care, pentru a figura pe vre-o listă a consiliului comunal, numai de formă, ca și cum un pascar cu pescele mic, ar voi să'l prindă pe cel mare.

Nu vom discuta de loc asupra persoanelor care figurează pe cele trei liste, ci vom discuta în treacăt asupra obiceiurilor de administrație a consilielor câte sau succedat până acuma la comuna noastră.

La această gosponărie comunală sunt o mulțime de afaceri de comerț, meserie, industrie, etc. ei bine, toate aceste până astăzi nu au fost date de către cei ce administrau, de cât numai pe mânele jidanilor, afară de cazuri când era vorba de alegeri, li se mai ungea ochii și românilor câte cu ceva. Chiar sub consiliul trecut, de curând disolvat, se petreceau tot astfel lucrurile, în cât un comerciant român cu simț național, a făcut o observație primarului, de sub firma liberală, zicêndu-i că de ce nu dă lucrările comunei la meseriași, români, de la care n'a capatat nici un resultat.

Așa dar această neințelegere dintre vechii politicieni, este în folosul claselor muncitoare, de care până astăzi nu au voit a se ține samă, ci le serveau numai ca niște instrumente, de care după ce își isprăveau afacerile, le aruncau ca pe un obiect nefolositor. Deci lista d-lui Aslan compuse din oameni ai claselor muncitoare, care represintă toate ramurile de meserii, comerț și industrie, promite o reformă cu totul altfel de până acum, și este de preferat pentru toți acei Români, cari le a mai remas în spiritul lor vre-o scântee de iubire pentru neamul românesc.

Și după cum până în timpul present alegătorii colegiului al doilea au servit ca instrumente pentru alții, cu atât mai mult astăzi cu îndoit zel și activitate, trebue să servească, pentru a salva causa lor însuși; căci a sosit timpul și pentru această clasă să vadă dacă la o aseminea ocasiune, vor avea și ei sprijinul de la cei ce până acuma au fost incontinuu sprijiniți și rîdicați de clasa de jos; după care apoi credem că în cazul contrar, vor capata o bună lecție.

Trebue tot odată să arătăm politicianilor de clasa înaltă, că noi muncitorii, față cu o chestiune atât de importantă ca acea a desrobirei naționolității noastre de sub jugul jidovismului cotropitor, vom strânge rândurile și ne vom da tot sprijinul unul altuia, pentru a scapa dacă nu Moldova întreagă dar cel puțin orașul nostru, de esploatarea neomenoasă a a acestei lepre ce se intinde pe zi ce merge, cu intenționne de a ne răpi și bordeiul ce ni-a mai remas.

La luptă dar cu toții până mai e timp.

Cetățeni ai Iașului

In momentul când suntem chemați a ne întocmi Consiliul ce va ave a conduce grelele noastre afaceri comunale, uneltiri ascunse și interesate se încerc, pe sub mână a zădărnici îndeplinirea acestei a noastre atât de importante datorii cetățenești.

Cetățenii sunt, sub amenințări îndemnați a nu merge la votare.

Asemenea manopere nu purced de cât de la persoane ce nu au pentru aceasta aprobarea Guvernului central.

Vĕ pot afirma pe **onoare** *că acei ce se încearcă a apasa, în mod atât de nesocotit, asupra conștiinței și a voinței alegătorilor, sunt reĭ amici ai Președintelui Consiliului; al căruia onorabilitate și decisiune de a lasa alegătorilor deplina libertate, sunt v'o pot asigura, mai presus de ori și ce bănuială.*

Şi cum poate fi chiar de altmintrelea când legea electorală prevede aspre pedepse pentru acei ce ar cuteza de a împedica pe alegători de la exerciţiul dreptului seu!

Respingeţi deci insinuările culpabile şi mergeţi, în toată liniştea la vot! După ce, tot aseminea uneltitori, prin administraţiunea comunală din trecut, au adus decăderea acestui nenorocit oraş, apoi acum prin presiuni ruşinoase vor se ne nimicească chiar şi dreptul de a decide, prin propria noastră voinţă, de soarta noastră.

Incă odată deci, la vot;

Votaţi lista oraşului, înfocmită de orăşeni, carii numai ostili nu sunt Guvernului actual.

N. CEAUR ASLAN.

O afacere gravă

Sub acest titlu reproduce ziarul «Galaţi» de azi urmatorul articol extras după foaia parisiană „La petite Republique Française".

Pare că o tăcere complesentă trebuia să primească acest scandal şi abia unul ori doue ziare independente au pronunţat în această privinţă numele unui mare comerciant de cereale foarte cunoscut pe piaţa Parisului. Singurul nume al comersantului escită in Rusia mânia presei! şi ziarele întregului imperiu sunt pline de amăuunte asupra scandaloasei afaceri, în care este implicat ca principal acusat, şi care are să desnoade zilele acestea laPeter sburg într'un proces sgomotos.

Dar pe lângă amănuntele ce dau ziarele ruseşti, am cules pe de altă parte documente inedite, cari poartă afacerea până pe terenul politic şi credem de a noastră datorie de a espune judecăţei publicului, cu toată imparţialitatea întregul acestei grave afaceri.

Iată de ce este vorba:

Casa Louis Dreyfus et C-ie ale căreia biurouri se afiă la Paris, şi care posedă numeroase comptuare în Sudul Rusiei, la Mariopol, la Taganrok, la Nicolaief, la Odesa, şi care face comerciul cerealelor, a vândut la sfârşitul anului trecut consiliilor generale din guvernămintele Samara, Ufa şi Pensal *două mii vagoane* de grâu, destinat a fi distribuit ţeranilor loviţi de foamete. Această cantitate colosală de grâu a fost plătită anticipat.

La 15 Noembrie 1891 direcţiunea drumurilor de fer din sud-vestul Rusiei, după un ordin al guvernului, a avisat pe toţi şefii de staţie din reţeaoa sa ca să face să se redacteze de către jandarmerie, în interesul companiei, procese-verbale de constatare, despre calitatea transporturilor de grâu. Trebue să zicem că în Rusia trenurile de cereale destinate provinciilor atinse de foame'e beneficiază de o reducere de 50 la sută asupra taxelor de transport. Graţie acestei măsuri, falşificaţia grâului vêndut de casa Louis Dreyfus et C-ie s'a d scoperit. La staţia Birzul, s'a luat eşantilioane în şase vagoane la noroc, şi o esaminare superficială, demonstră că grâul transportat, conţinea cel puţin 40 la sută de seminţe străine. Substitul procurorului imperial din Odesa, imediat prevenit prin telegramă sosi la faţa locului şi trimise numai de cât ordin telegrafic staţiilor Tomilovo, Oremburg, Samara, Tceikaskaia, unde erau alte trenuri ca să se ia eşantilioane trebuincioase la analisa experţilor. Aceste eşantilioane trimese la Laboratoriul agronomic al Universităţei imperiale din Odesa, au fost esaminate de către profesorul Barakoff, care găsi până la 60 la sută de neghină. Dăm mai departe resultatul esact al celor trei analise cari demonstră până la ce punct grâul trimes de casa Dreyfus era falşificat. Să ştie că neghina este o plantă, care creşte prin grâu şi ale căreia seminţe posedă proprietăţi otrăvitoare recunoscute.

Neghina câmpurilor, chemată şi *coroâna grâului* este o plantă anuală a căreia tulpină atinge o înălţime de 80 centimetri şi are ramuri la vêrf. Florile sale sunt mari şi de o frumoasă coloare trandafiriu vînăt.

(Resboiul vechiu)

CRONICA

ADEVĂRURI TRISTE *)

Te-ai ramolit sermane Ghiţă
Şi nici de dracul nu mai eşti
Căci taci cum tace o cracatiţă
In loc se scrii şi se vorbeşti.

*) Subiectul acestei cronici este luat din un articol al ziarului evreesc „Egalita'ea" în care Ploieştianu spune că ar trebui numai de cât să se dea drepturi evreilor pentru că la rândul lor devenind funccionari, oficeri, etc. se vor lasa de comerciu şi meserii cari vor începea iu mânele românilor. noi îl sfătuim pe Ploieşteanu să-şi ţie sfaturile pentru el şi ai lui, căci noi românii avem de mult pregătite nişte drepturi pentru jidani, şi aşteptăm numai momentul pentru a le putea da?....

Hei! ce mai vrei mă rog matale
Mi-o fi şi mie de-acum
Căci merg pea bătrâneţei cale
Nu pot fi veşnic tot nebun.
Se tot îndrug verzi şi uscate
Mă doare gura, se mă crezi!..
Şi de minciuni şi de palavre
Imi văd az ochii, numai cai verzi
Pusam ca gândul se fac ca alţii
Stând la o parte se privesc
La lupta mare a naţiunii
Cu scorpionul jidovesc.
Scorpion grabnic cu capuri multe
Ce arunc otravă şi nimicesc
Ajutat însuşi de ai noştri
Fii din poporul românesc?!..
E trist aceasta zisau poetul
E trist amarnic şi dureros,
Când fiul muma pe bani o vinde
Eudei cel groznic nesăţios!!..
De aceea stateam în nemişcare
Atâta vreme şi nu am scris
Curând a crede aceste fapte
De sunt aevea sau sunt un vis-
Surisu îngheaţă pe pale buze
Ear veseliea se schimbă'n chin,
Şi cei faţarnici nu vor s'auză
Al ţării groznic ultim suspin!..
Ce ai tu Ghiţă?.. mă întreabă unii
Te ştieam vesel, eară acum
Eşti ca şi frunza tristă a toamnei
De vânt purtata, pe câmpi pe drum?.
Da!.. eram vesel, faţa rîzindă
Vorbeam nimicuri câte în ani
Dar al meu suflet ură arzindă
Au pastrat veşnic la şarlatani.
. . . . . .
. . . . . .
Insă acestea văd nu vă place
Nu au cătare vă plictisesc
Vreţi numai vorbe hazlii uşoare
Care urâtul vi'l gonesc?
Mă întrebaţi toţii unde e *Şmilichi*
Doctorul bercu şi *Ploeştean*?
Unde e *Iţic Şulem Alehăm*
Şi *Burâh-Herşcu* greţos târtan
Curiositatea voi satisface-o
Mult nu veţ sta în aşteptare.
Voi spune toate de-arândul
Respunzând iute la fie-care.
Doctoru Bercu vra se ajungă
In armată colonel.
Ear Ploeşteanu tunzând perciunii
Strigă într'una că vra şi el
Şi dacă asta nu se poate
Sar primi dânsul a fi macar
Auzi române!. auzi măi frate!..
Un preşedinte de tribunal,
In loc de cruce pe masă ar
Punelar mâne în pământ
O *toiră* mare şi *un corn de*
Pentru al românilor jurământ
Şi Şmilichi Taubes perciuna
Zeu nu se lasă mai pe jos
Ar vra lualar necuratu
A fi episcop majestos.
Insă în loc de *Evangelie*
Talmud va propovedui
Vrând fără multă întârzier
Pe toţi românii
Şulem-Alehăm şi

Trenţeroşi harhari şi murdari
Au ajuns astăzi prin tălhărie
Se fie mari propietari!!.
Eară tarhonii din toată ţara
Rânjind ca câniĭ, se gândesc
Ori cum ar face stăpâni se fie
Pe tot pământul românesc.
Comerci industrii moşii dearândul
In a lor ghiare se svârcolesc
Acum spre *funcţii* şi spre armată
Gândul lor mârşav îş aţintesc
Când şi pe acestea vor pune mâna
In gura mare vor striga
Plachi di ia moi simume
Ii a niu ţara!.. ear nu a ta
Se va înplini ce-a zis poetul
Odinioară în doina sa
Străin Român!. Străin măi frate
Fivei atuncea în ţara ta!!.

. . . . . .
. . . . . .

La întrebare vam dat respunsul
Nu cu palavre nici ghiduşii
Ci cu adevăruri adevărate
Nu cu ilusii sau fantazii.
De nam fost vesel de astă dată
Vă rog din suflet a mĭ scuza
Poate fi vesel un fiu când vede
In agonie pe mama sa?...
Surisu îngheaţă pe pale buze
Ear veseliea se schimbăm chin
Voi fii ai ţării luaţi aminte
Lal nostru groznic!.. Ultim suspin!..

De la Brădăţel.

Discursul d-lui Nicu Dimitrescu

ţinut în întrunirea publică de la 30 Ianuar 1892, în sala teatrului Sidoli.

(Urmare şi fine)

Dar domnilor, la începutul cuvântărei mele, am avut onoare a vĕ spune, că până în present, nu fac parte din nici un partid şi iată pentru ce:

Eu domnilor, vĕ mărturisesc, câte-odată, îmi făceam o frumoasă idee de socialiştiĭ din această ţară, şi nu mai departe, vĕzând pe unul din Roman în parlament, cu cât patriotism a susţinut chestia apanajelor; şi de aceea credeam că socialismul este vast în ideile sale patriotice şi în fine, doreşte binele şi fericirea ţerei întregi, *fără a introduce elemente streine, fără a protege de cât, tot ceea ce este românesc şi strămoşesc.*

Dar vĕd, că m'am înşelat. Căci pentru mine astăzi, socialismul sub forma cum mi se arată aice, spre exemplu: dacă i s'ar realiza cea întâi şi mai mare dorinţă şi ideie a sa de a avea astăzi **sufragiul universal**, a doua zi chiar *ar da drepturi egale în masă tuturor* **jidovilor** ceea ce cred că *imediat s'ar declara oficios transformată* **România** *în Palestina; şi atunci am plânge amar pe ruinele noastre!* (Aplause prelungite)

Dar d-lor, eu cred că, această ţară n'are trebuinţă de nici un *concurs jidovesc*, fie că ne dă moşiile noastre în arendă, de la stat sau particulari, fie prin dările cu fugiţiĭ ce le plăteşte către stat, sau comună, fie prin plăţi de chirie a caselor noastre, fie prin diverse articole de consumaţie, fie prin numărul lor, fie prin meseriile lor şi altele, eu o declar, şi cu altă ocasie mĕ voiu încerca a vĕ demonstra aceste, că n'avem absolut nici o nevoe, nici chiar de jidovul ce vra să capete drepturi, fácênd armată, fiind-că ni este dovedit, că nici un evreu pe câmpul de bătae, nu este şi nici nu poate fi *un Mucius Scevola, un căpitan Valter Mărăcineanu* şi ca alţiĭ 10,000 de eroi români căzuţi sub muriĭ cetăţelor, Plevna, Griviţa şi cele-lalte, pentru a ni da această ţară liberă, independentă şi emancipată de sub Turci.

Şi cum vĕ vĕd d-lor socialişti aveţi marea dorinţă patriotică, ca de la turci să ne treceţi cu talpa casei, cu burghezi, cu proletarĭ **apanaj la evrei ?!** (Aplause)

Ei nu d-lor, nu vin în rândurile dv. căci această ţară, n'are cred această ţintă

—D-lor între liberaliĭ de azi, astfel cum sunt nu ştiu zeu, dacă a mai remas adevăraţi mari patrioţi, de cât numai *liberali în toate.*

Cu adânc regret o spun aceasta, dar astfel pentru moment îmi este convingerea mea. Căci le lipseşte din rândurile lor acea mână validă, acel Roseti, Conta, Brătianu, Cogălniceanu şi alţi mari şi netăgăduiţi barbaţi de stat, cari au luptat pentru binele şi fericirea acestei ţeri.

Deci, astfel aliaţi cum sunt, locul meu nu-i nici aice. Să trec mai departe.

— D-niĭ mei, cunoaştem cu toţiĭ un *tânăr partid* în această ţară, şi care *acum un an* îşi afişase candidaţiĭ sei pentru comuna Iaşi.

Dar spre *trista lui memorie*, ce să vedeţi d-lor, în fruntea acelei liste era şi *candidatura unui evreu, care taman în acelaş timp era* **Preşedintele Societăţei de ajutorare pentru inlesnirea mijloacelor de invasiune a jidanilor în această ţară!** (Aplause tumultoase)

Şi mai mult încă, tot acestui asimilat român îi veni în cap infernala idee. de a propune membrilor partidului seu că, el se angajează de a face ca: **toţi jidovii din această ţară ce au dreptul de alegători în ori ce colegii, şi cari actualminte votează după cum sunt înscrişi prin cele lalte judeţe,** să ceară el prin ei, **inscrierea tuturor** (jidovilor) **în listele electorale a acestui oraş**; locuiască ei în ori-care colţ a pământului şi aflese ei, în ori-ce împrejurări cât de grele, el se obligă, că, îi va face ca în ori-ce moment dat, când necesitatea partidului va reclama **sprijinul lor**, fie prin **vot** fie în fine prin ori ce soiu de ajutor, ei vor fi presenţi la primul semnal dat de acest asimilat patriot român şi astfel **siguranţa de isbânda partidului este garantată oricând** (Aplause)

Insă, ori cât de jidovit e declarat, făţiş acest partid, s'a mai găsit încă de o cam-dată, printre ei câţi-va oameni patrioţi meritoşi cari au respins şi combătut faţă macar cu împrejurările actuale, neruşinoasa propunere făcută de acest soiu de român nou.

Un alt membru din acest partid, un *renegat*, pe când se discuta în şedinţa secretă despre oare cari chestiuni în privinţa jidovilor şi altele, nu la club, ci în casa unui onorabil membru a acelui partid;—ei bine d-lor, renegatul fără a fi invitat, spionase despre aceasta, şi aşa se hotărâ să asculte cele vorbite, şi imediat după ce se termină discuţia se puse în o trăsură, noaptea, târziu, şi se duse să comunice superiorului spion, fost candidat la comuna Iaşului.

Insă s'a înşelat renegatul, că şi el era urmărit, de un membru *sincer* — ceea ce vrau să zic, vrau să zic că: **jidanul chiar** *asimilat fiind,* **tot jidan remâne** (Aplause)

Ei bine, cetăţenilor, închipuiţi-vĕ cine era să fie părintele acestei măreţe comune, *un evreu,* **un duşman străin.**

Da, domnilor, am zis un evreu, un duşman strein era să fie în capul acestei comune,— *şi cu mâhnită durere de inimă, vin a vĕ mărturisi, că avem şi duşmani chiar din sinul nostru, dintre noi românii. cari îşi vênd patria, conştiinţa, pana şi pre sine însuşi.*

Acoperindu-mi faţa de ruşine, când am cetit seriile de articole în *chestia israelită,* prin care îi susţine astăzi, când mĕ aflu în faţa dv mai vêrtos, m'aş înjosi pe mine ca român dacă aş pronunţa acele nume, căci, domniilor-voastre vĕ sunt cunoscute, fiind că aceştia **sunt fiĭ vitrigĭ, sunt fiĭ denaturaţi, sunt fără ruşine apărătoriĭ jidovilor, sunt nedemni de numele ce-l poartă!** (aplause)

Şi nu mă pot opri aci, fără să nu mai adaug câte-va cuvinte şefului acestui partid.

Sacrificiul ce voiai a-l săvârşi anul trecut cu mulţi inteligenţiĭ şi neobosiţiĭ d-tale tineri scriitori români de la gazetă, pentru că au avut curajul a vă spune, verde în faţă, infamiile ce se comit în numele dv. şi pentru reul întregei naţiuni române, prin toate judeţele acestei ţeri de către *câşul* d-tale jidov, şi pe care aceşti tineri, vroind a-l îndepărta, s'au pus în grevă, şi d-ta d-le ai preferat mai bine ai *sacrifica* pe aceşti români, de cât pe jidovul de care ai declarat, *că nu te poţi despărte nici odată.*

Şi să mă crezi domnul meu, că nu m'a lovit atât de tare, căci mi-am zis, doi români pot fi martiri pentru un jidov, de cât o naţie întreagă română.

Dar tot dv. d-le şef, a-ţi vĕzut *cât de mult era susţinut.... Directorul politic a ziarului în care se trata cu multă dibăcie chestia israeliă* urmată în o serie de *peste 30 de articole colosale,*—cum *curgeau încurajerile..... zilnice chiar din partea tuturor comitetelor israelite din fie-care colţ a pământului nostru şi indemnându-se cle în de cle a vĕ încuraja prin diferite chipuri şi mai tare!...*

A venit însă vremea, când s'a *sfârşit* tratarea chestiei israelite de la acea gazetă, spune aşa-i că **încurajerile... imediat a incetat!?**

Spune drept ca în tot-dea-una şi aibi dar curajul faptelor d tale.

Vĕ rog, respundeţi d-nul meu, dacă în acel timp când aţi luat pana în mână să trataţi, să susţineţi chestia israelită, aţi făcut ca în toate chestiile ce le-aţi tratat, să vĕ întrebaţi şi de onorabilii membrii partidului dv. Şi când ştiţi foarte bine, că, cu câţi-va ani în urmă, când dorul vă ardea inima de a susţine chestia israelită, v'a oprit, ştiţi cine? . v'aţi dat cuvântul că veţi înmormânta în inima dv. această **convingere!!!**

Scuză-te, într'un fel, însă sincer în faţa

naţiunei române căreia astăzi te prezinţi ca candidat la colegiul II de deputaţi spre a solicita încrederea, de şi parte din membrii partidului d-tale expre au venit în munţii şi cămpiile de unde scriai uriaşele articole în „chestia israelită“, rugându-te de la al 3 le articol a înceta tratarea ei şi dv, cu toate acestea *v'aţi urmat şi desvoltat ideia şi convingerea în această lăudabilă faptă demnă de dv.*

Haide d le, blastemă împreună cu mine, acel moment de durere ce ai causat naţiune române cu *pana* d-tale de valoros scriitor.— Şi vino în faţa poporului, căreia d-ta îi soliciţi astăzi voturile, şi făţi solemna mărturie, fără scuze mascate iar nu **punêndu-te sub scutul ALTORA ce odinioară au susţinut şi decorat jidovii.** (Aplause).

Le dă la o parte aceste scuze şi eţi formalul angajament faţă cu noi cetăţenii, dacă eşti pentru binele mărirea şi fericirea naţiunei române că, soliciţi voturile noastre, a nu combate nici odată chestia antisemită şi vei lupta alături cu mandatarii ţerii sprijinind'o din resputeri, incontinuu, pentru a o avea cât mai *curând realizată, prin cele mai posibile mijloace înţelepte şi patriotice.*

V'o spun aceasta în interesul Dv. când vedeţi că pe fie-care zi, numărul membrilor din partidul Dv. scade, şi cred că după aceste alegeri va scădea şi mai mult; şi când ştiţi mai vârtos nemulţumirile ce aţi produs tinerimei necoruptă în politica ce o aveţi cu diferite ocasii din trecut, încât era se perdeţi şefia.

Dacă veţi urma tot pe această cale rătăcită, vă prezic, că într'un moment dat, nu veţi mai rămânea şeful acestui partid efemer de cât, **şeful chestiei israelite.**

Numai urmând cele ce v'am spus, cred, veţi bine-merita concursul nostru a ne represinta în parlament; altfel mă tem grozav de dv. mai mult ca de un *şerpe veninos.*

Terminând, d-lor cu aceste partide, fără ale mai califica, le supun la înalta Dv. judecată ca siguri pătrunşi de adevărul celor ce am avut onoare a vă espune pe scurt, de existenţa realelor primejdii în chestia naţională, Dv. judecători supremi le veţi da sentinţa de condemnare ce o veţi pronunţa în unanimitate prin votul Dv. de **neîncredere la deschiderea urnei.** Iar eu pentru aceste motive determinate, nu pot fi nici **complicele** nici **martorul crimei** ce vor aceste partide a săvârşi.

Sprijinul iedeiei mele se-l caut în altă parte.

Aşa dar Cetăţeni: nu *socialiştii-ateişti,* nu *cosmopoliţii* nici *filo-semiţii,* n'au fost strămoşii noştri cari s'au luptat cu eroism contra tuturor oardelor barbare, in toţi secolii, de la *Marele Imperator Traian,* când antica Romă le încredinţă această mănoasă ţară, menită se ocupe frumosul loc în concertul statelor civilisate şi să devie *cheia şi punctul echilibrului de gravitate a Europei;* ce din această causă, o vedem pururea invidiată de toţi duşmanii noştri din toate unghiurile acestei ţări fertile. (Aplause prelungite).

Aduceţi-vă aminte D-lor, că *Stefan cel Mare* ni-a ordonat: **»să nu fiţi privitori nepăsători a ruinei patriei voastre!»**

Şi mă mir că, în faţa atâtor sacre datorii ce avem de implinit către această scumpă ţară unde zac osemintele eroilor ce au murit pentru ea, spre a ni o da nouă neciuntită, după cum li s'a dat lor din neam în neam; — *noi astăzi, când ţara e în primejdie să stăm nepăsători?*

Nu, Domnilor! **Căci am ferma convingere că e inadmisibilă această nepasare se o dovedim noi românii Ieşeni din această glorioasă cetate a iubitei noastre Moldove, cuib de înţelepciune şi de patriotism, iniţiator veteran şi sprijinitor a celor-l-alte surori a noastre vecine, râpite de străini şi care şi astăzi stând încătuşate, aşteaptă oara mult dorită ca buciumul eroic român se cânte hora-unirei, şi cu toate bravele noastre surori să ne inveselim sub un singur sceptru sub o singură coroană română.** (Intreruperi cu aplause tumultoase indelung repetate).

Speranţa ne nutreşte, aşa dar, *cu siguranţă vom* **isbuti!** (Aplause).

Insă, pentru ajungerea acestor scopuri, nu cer ajutor bravele voastre braţe, oţelite din neam în neam în resboaie. (Aplause).

Aş dori cetăţeni, ca macar de acum înainte se fim inamicii inamiculni nostru comun şi se fim adevărat amicii noştri, singuri sprijinitori naţiunei noastre.

Să avem o singură ideie pentru a'l combate ori care ar fi inamicul; şi o singură inimă curată, frăţească, pentru a ne iubi şi conserva ţara şi religia strămoşască.

Şi numai astfel vom pute deveni ceia ce am fost! (Aplause entusiasmate).

Iubiţi cetăţeni: încă un cuvênt şi am terminat!

Eu cred că mi-aţi înţeles ideia de care sunt inufleţit. Insă, *faţă de imprejurările în care mă aflu,* nu pot face deocamdată altă ceva mai bun pentru această ţară, de cât se vă recomand *Măiastra desvoltată interpelare asupra* **năvălirei evreilor în România,** *ţinută în parlamêntul român în memorabila şedinţă din 4 Iunie 1891, de către marele patriot Nicu Ceaur Aslan, fost deputat Colegiului vl 2-le de Iaşi,* din care vă veţi lumina si convinge mai bine; *căci eu cred că toţi românii pentru această ţară, avem sacra datorie de implinit ca se luptăm a vedea cât mai curând realizată această măreaţă faptă ce contribue la renaşterea, la binele şi fericirea României.*

D-lor Terminând acum, vă rog, daţi'mi voe se adaug pentru a întări mai mult cele ce recunose că prea pe scurt, din nenumăratele esemple a importantei chestiuni anti-semite, le am atins; aşa dar, pentru a vă convinge mai mult de purul adevăr, ar trebui se fac o comparaţie amănunţită între toate statele ce au fost şi sunt victima evreilor şi mai cu samă, a României şi numai aşa cred că aş putea să vă conving. In-ă nu pe Dv. D-lor adevăraţi cetăţini, cari aveţi durerea de inimă pentru ţară şi nici cum interesul meschin, şi care cunoaşteţi ca şi mine acest rău incontestabil causat de evrei, element disolvant naţiunei române şi cari suferiţi consecinţele incontinuu. (Aplause).

Am nevoie se conving pe un *socialist-atcist* care e mai rău decât un jidov; căci socialistul-ateist nu crede nici întrânsul singur, se îndoeşte chiar de existenţa lui.

Şi după mine cred, *că, cel ce zice că are patrie şi n'are religie, n'are drept să reprezinte naţiunea ce* **crede** *in religia patriei.*

Aşa dar, cum noi să dăm încrederea unor necrezători în nimic, ce se represinte în parlament? Nici patria, nici religiunea, nici interesele şi nici dorinţa naţiunei noastre. Atunci ce'i rămâne se represinte dacă scoatem aceste proprietăţi inerente poporului?

Lasaţii să profeseze ideile lor învechite păgâne *în pustii,* iar nu în parlamentul ţerei Românesti, *pururea glorioasă prin religie.* (Aplause prelungite).

Am nevoe se conving pe un *român jidovit* şi care pentru a ne induce în eroare s'a mascat ca *»radical democrat!»* — să-i smulgem această mască de pe obraz şi s'i-l lăsăm să-l susţie jidovii; *să fie representantul oardei lor în havra cea mare ovreiască din Târgul-Cucului, iar nu in parlamentul Român!* (Aplause sgomotoase).

Am nevoie se conving pe cei ce's fermecaţi, buimăciţi cu principii socialiste, cosmopolite, şi radicale-democratice, *ce's* **speculaţi** *sub această formă* (Aplause).

Şi convingêndu-i, sunt sigur că locul lor nu va mai fi printre aceste partide *viclene* şi *periculoase omenirei creştine;* locul lor, va fi alături cu mine, umër la umër, dacă'şi iubesc ţara şi religia strămoşască. (Aplause tumultoase)

Căci pe mine D-lor nu mă ademeneşte firma, ci persoanele ce o patronează, firma se poate şterge şi înscri după cum poftesti printr'o simplă declaraţiune, printr'un singur avis. Ear onestitatea şi încrederea de care să bucură cine-va, este linia sa de conduită în societatea în care trăeşte, sunt faptele ce vorbesc.

Şi cu drept cuvênt, partidul Conservator astfel format îl putem numi stâlpul urieş al ţărei româneţti pe care se vor rezema toate reformele, inbunătăţirele şi legele economice şi proteguitoare naţionalităţei ce va face *renaşterea* şi *fericirea* acestei ţări. (Aplause).

Dovada vie şi garanţia puternică ce o am astăzi în partidul Conservator, că această chestie naţională va fi incoronată imediat cu succesul dorit, este că însuşi Primul Preşedinte al Consiliului de Miniştri Dl. Lascar Catargiu, a fost adânc mişcat când s'a desvoltat „chestia anti-semită“ în parlament, mulţumind din adâncul inimei sale nobile *pentru* **moţiunea** *propusă pe lângă acea interpelare, ce formează* **crezul politic** *al tuturor românilor*; pentru această măreaţă şi patriotică ideie, susţinută de Dl. Nicu Ceaur Aslan fost d[e]
col. II Iaşi. (Aplause).

Inaintea adevărului, nimic nu-i de[s]

D-lor nu pot se termin cuvêntarea [mea]
se'mi fac datoria de patriot:

Salut cu mândrie deşteptarea [ro]nilor din primejdia jidovilor.

Salut cu bucurie pe Dl. Nicu C[eaur] ilustrul cetăţean român, sentinelă [vi]
pentru apărarea paladiului nostru
(Aplause prelungite).

Iaşi,—Tipografia Petru C. Popovici, strada Veche 84.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

3 APR. 195

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY